Lo pastorèl

Anèit es nascut aquel polit mainatge,
Enfin es vengut lo Dieu tant atendut.
Per i anar rendre omatge, planguètz pas lo dormir,
Partiguèm totes del vilatge, anèm, vite en camin.

Repic : Partiguèm per aquel pichon pastorèl, qu'es tant bèl.
Sens retard, ofriguèm totis per tresòr, nòstre còr.
Nòstre Sénher de son filh nos fa present, en venguent,
Nos a laissadas las pòrtas del cèl alandadas.

Qui poiriá pensar en vegent sa naissença
Qui poiriá pensar qu'es vengut per regnar.
Es nascut dins la sofrença, lo paure fa pietat,
Ambe la sola diferencia qu'es nascut sens pecat.

Entorèm lo breç d'aquèl que Dieu envòia
Entorèm lo breç, nos ganha lo procès.
Tota la tèrra es dins la jòia e l'infèrn es en dòl
Sens l'enfant que Dieu nos envòia, nos teniá a mièg còl.

Per lo rei novèl, que tot s'endimenge.
Sortís, pastorèl, tot çò qu'as de pus bèl.
Al galòp balha un còp de penche sens atendre lo jorn,
Carga la vesta del dimenge ambe lo capèl rond.

De qu'es aquèl lum d'una clartat novèla
Que vesèm cadun flambar sens cap de fum ?
Afanèm nos : aquò's l'estèla, un miracle novèl !
Plan que nos ditz, que nos apèla, véser lo pastorèl.

Ausís, pastorèl, quin concert, qunis aires !
S'entend pas qu'al cèl un cantica parèlh :
« La patz als òmes, nòstres fraires, e glòria a Dieu totjorn »